

ვლადიმირ მაიაკოვსკი

თორმეტი წელიწადია, რაც ჩვენს შორის აღარ არის ვლადიმირ მაიაკოვსკი, მაგრამ ვინაა შეუძლებელი სიტყვა, რომ დღეს მაიაკოვსკი არ ცხოვრობს, არ მოქმედებს, არ უწყობს და არ მოგვითვლებს? მას შემდეგ, რაც იგი მოგვზორდა, მას ერთი დღითაც არ შეუწყვეტია თავისი მგზნებარე სიტყვებითა და ცხედრებით მტყულებლობა, თავისი მხურვალე მონაწილეობა ჩვენს ხალხის შემოქმედებით ცხოვრებაში.

მოგზაობის მოუწყვეტელმა მსახურმა ღრმად ხელოვნების უმოკლეს მწვერვალზე აიყვანა მაიაკოვსკი და რაც უფრო გვზორდებით მის, მით უფრო მკაფიოდ სჩანს მისი ბუმბერაზობა, მით უფრო ჰქვამს და ბობბობობს მომწოდებელი სხამისი, მით უფრო ახლავს იგი ჩვენს გულთან, ჩვენს სპექტრთან, ჩვენს ბრძოლასთან. შთაბეჭდილებები მისი ლექსი გაგვაცხადებს თავისი დაუქონებელი სიასლით, რადგან მისი პოეზია გამობრუნებს დიდ გრძობებს, უღრმეს საზოგადოებრივ მოვლენებს, დაუცხრომელ სურვილებს და მისწრაფებებს მილიონებისას.

მარად ცოცხალმა, დაუდგომელმა შეგრძობლად და ავტორიტეტად, უძლიერესად ღრმად მიაკავებს თავისი ლექსებში განსახიერებელი სოციალისტური სამშობლოს სიდიადე და ძლიერება, ასახა სიძინელი მისი ბრძოლის ძველი საწყობის ბუნებრივი წინააღმდეგობა. მაიაკოვსკი მარჯვდევ და ოსტატურად ხმარობდა პოეტური სიტყვის ყოველ იარაღს. მაღალი, წრფელი პათეტიკა მისი ლექსისა ალყობდა და დაუცხრომელი შემოქმედების წყურვილს უძლეველი საყვარლის გრძობას სამშობლოსადმი, თავდადებას სახალხო საქმიანობისადმი, მისწრაფებებს მისი ეპოგრამისა, სიმახვილე მისი სატერისა აღივსებდა მშფოთვარე ჭრუჭრულს ყოველი იმისადმი, რაც უწინ ეღობებოდა სოციალისტური სამშობლოს წინაშეს.

მაიაკოვსკის პოეტური, პათეტიკური პულსირება დაღვსა ერთგულად ემსახურება ჩვენს სამყაროს, ჩვენს დიდ ბრძოლას ფანჯარის ბნელეთის წინააღმდეგ, დღესაც წინანდებურად ანაყოფიერებს მხატვრული სახეებით ჩვენს ფიქრს და აზრს, პოეტური მოწოდებით წინანდებურად ფრთხილად ასხამს ჩვენს მისწრაფებებს, გვეშველება ვგვიბრუნოთ და ვანდგუროთ მუსხანათი და ვერაფერ მტერი, ბარბაროსული ფაშისმი, რომლის უსუსვანობა სამართა პოეტებს შორის ყველაზე ადრე და ყველაზე მკვეთრად ახსილა მაიაკოვსკის დაუნდობელმა სატერმა.

მაიაკოვსკი გლობალის შეუპოვრობით ამჟღავნებდა ბოროტებს და უსამართლობას, დასცინავდა და მოკრავდა მანჯირებს და უხამსობას, რომელიც სწამდებოდა და აბრკოლებდა სამართა ადამიანის იდენტურ-მორალურ წინსვლას. მაიაკოვსკი ვერ იტანდა რეპრესიას, ხავს მიღებულ ცხოვრებას, მეშინობას, ფილისტერიობას, ყოფის ძველ ფორმებს, რომლებიც გააქაანს არ აძლევდნენ ახალი ქვეყნის ადამიანებს. მთელი თავისი პოეტური ალგუნებით მიაკავებს ვითარებას, რომ ჩვენი ქვეყნის სინამდვილე მწარბიშნავს ისეთი პირობები, რომლებიც შეიძლება ნამდვილად ადამიანებს, კაპიტალისტური ურთიერთობების დაუსაბინებელ, პარზონიულ პირობებებს, ისეთი პირობები, სადაც ადამიანი პოეებს თავისი ფიზიკური და სულიერი ძალების ქეშპირზე გამაყენებდნენ.

3. ვლადიმირი.

ახალი ნიგნები

„მეგობრული“
„ფედერაციამ“ გამოცხად ალექსანდრე კუთხოვლის ახალი მითხრობების კრებული „მეგობრული“. მოთხრობები მიძღვნილია სამშობლო ომისადმი. კრებულში მოთავსებულია: „ექვი და შოფერი“, „პარტიზანები“, „ხიდა“
წიგნი შეიცავს 130 გვერდს და ღირს 4 მან.

„გეოგრაფიკი სეა“
„ფედერაციამ“ გამოცხად ალ. კვიციანილის მოთხრობების კრებული „გეოგრაფიკი სეა“. წიგნი მთლიანად სამშობლო ომის თემატიკაზეა აკრებული. წიგნი დაბეჭდილი მოთხრობები სხვადასხვა ღირსის დაბეჭდა ჩვენი გაზეთი.

„სახალხო უკრებულის“
„ფედერაციამ“ გამოცხად ალ. კვიციანილის მოთხრობების კრებული „სახალხო უკრებული“. წიგნი მთლიანად სამშობლო ომის თემატიკაზეა აკრებული. წიგნი დაბეჭდილი მოთხრობები სხვადასხვა ღირსის დაბეჭდა ჩვენი გაზეთი.

სისხლი სისხლისა ნილი

„ფედერაციამ“ გამოცხად ალ. კვიციანილის მოთხრობების კრებული „სისხლი სისხლისა ნილი“. წიგნი მთლიანად სამშობლო ომის თემატიკაზეა აკრებული. წიგნი დაბეჭდილი მოთხრობები სხვადასხვა ღირსის დაბეჭდა ჩვენი გაზეთი.

საქართველო გეოგრაფიკული

„ფედერაციამ“ გამოცხად ალ. კვიციანილის მოთხრობების კრებული „საქართველო გეოგრაფიკული“. წიგნი მთლიანად სამშობლო ომის თემატიკაზეა აკრებული. წიგნი დაბეჭდილი მოთხრობები სხვადასხვა ღირსის დაბეჭდა ჩვენი გაზეთი.

ახარის გამოცემულია რუსულ ენაზე გამოცხად ალ. კვიციანილის მოთხრობების კრებული „სისხლი სისხლისა ნილი“. წიგნი მთლიანად სამშობლო ომის თემატიკაზეა აკრებული. წიგნი დაბეჭდილი მოთხრობები სხვადასხვა ღირსის დაბეჭდა ჩვენი გაზეთი.

ხალხი გეოგრაფიკი და მისი „ზვიადური“

მუსიკალური სტიქით, რომლებიც საუფრუოდ დაედგნენ მის სიმფონიურ პოეზიაში „ზვიადური“. ვაჟას „სტუმარ-მასპინძელი“, რომლის სიტუაციულად აგებულია შ. შველიძის „ზვიადური“, ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ნაწარმოებს წარმოადგენს ქართული ლიტერატურაში. „სტუმარ-მასპინძელი“ იდეურ-მხატვრული შინაარსი კომპოზიტორმა 6 ეპიზოდს და ფინალს გამოხატა. ეპიზოდები ორგანოვანად გამოდინარებენ ერთი გეოგრაფიკული და თანდათან იზრდება დრამატული დაძაბვით კულმინაციამდე (მეორე ეპიზოდ — „ზვიადურის სიკვდილი“) და მთავრდება მალაგრი, გასხივსენი ბული ფინალით.

დაბალ რეგისტრებში, ბნელ ფერებში მრავალფეროვნებას მართვით მოთაბების სურათს როდი წარმოადგენს. იგი განსახიერებს ბოროტ ძალად ქველური სისხლის აღმართს, რაც და ნაწარმოების შემდგომ განვითარებაში დიდ როლს თამაშობს. აი გაისმის პოპოლის პასტორალი, საუკეთესო ხასიათის მელოდია, ადასეგ გულბერძენი და ცხოვრების მხიარული აღქმით. ეს ქატიც ჯოჯოხია. იგი ნაღობის შემდეგ იჯახს უბრუნდება. ამ თემის განვითარებული სახით გატარებას (ორკესტრის ყოველი ინსტრუმენტი ამ თემის მესრულებას) მოსდევს ხეგასრული ზვიადურის თემა, რომლიც ეს პერსონაჟი დახასიათებულია როგორც მკვლე, გაბედული, და შეუპოვარი ვაჟაყვი (სომეხის საკუთარ ვაჟაყვი) და ამავე დროს მეოცნებე, ლირიკულად განწყობილი ადამიანი (კლარინეტის მელოდია). ორი ვაჟაყვი შეხვედრა ერთმანეთს. ჯოჯოხია ვერა სცნობს ზვიადურს ქისტა მისისხლს, გულად ხეყვარს და მიიპატივებს მას თავის ოჯახში. მოხუცი მუსა დინჯად დამღობის ჩონჩხზე (მეორე ეპიზოდის დასაწყისი). იგი მოუთხრობს სტუმარს წარსულ ღრთა სიდიადეზე, გმირთა გულდასობაზე. მაგრამ იგი ააღოვო მოხუცი ქისტა, რად დაიქაჩა მუსა ჩონჩხზე თითების ჩამოჭრა? მისმა აზრწიგებურმა თვალმა ეცნო სტუმარში ზვიადური, რომელთან სობრტობა შეხვედრასაც ოცენობებს ყოველი ქისტა, რომლის სახელის ხუნგუნაზედა ძალაუნებურად ხანჯალზე გაიჭრავე ხოლოდ ხელს. მუსა შეუჩვენელად გადის. ხელა მით თვალ გასმის აუღლებულად. იგი მოთხრობს ქისტისაგან ზვიადურის მოკლას, სისხლის აფხას. ასეთია წესი აღათას.

უთანასწორო ბრძოლა თავდება ზვიადურის დაღუპვით... ხეგასრულში ხმა ვაჟარა: „ზვიადური მოკლეს ქისტა, ზვიადური“ — ასაჩუქრული ცნობის გამო სვედად მოივცა ხეგასრული. ხეგასრული ღრმა ტრადიციული განცლები შესანიშნავად მოიქმეული ხორალში, მაგრამ კმარა გოვავა სურათი შუბრისაგან, სისხლის აფხას — ასეთია წესი აღათას. ხეგასრული განვითარებით მივარდება

ანა ანგონოსკიანი „დიდი მოუკავი“

გამაიროს უღანი

„შალ იყავით ბრძოლა და გამარჯვება...“
თავისი ბიგნების ის ანა, ვისაც გული სამშობლოსადმი უტრია... დიდი მოუკავი მხედრობისათვის გიორგი საყავის ამ სიტყვებით მოვარდება ანა ანგონოსკიანი „დიდი მოუკავი“ მხედრობის და ამ სიტყვების გამოხატული იქნა, ნაწარმოების ეს მიზანდასახულობა. რომლის შეუხებობაც იგი ცხოვრობდა ენაზე და დიდი სიმამული ომის ქარცხელში გახვეული სამშობლო ხალხის აზრს და გრძობას, შურის აღსატარებელი წარსულის მასალაზე შექმნა ჩვენი ქვეყნისათვის უღრმესად აქტიურად, უღრმესად საღვთო განწყობილებით გასცხვადილი წიგნი. ანა ანგონოსკიანი ავტორის მთავარი დამსახურება ბიგნულ ყოველს იმით უნდა დასახსნის ის შევითა ინტერესი და პოპულარობა, რომელიც საყავის დასახურებულად მოიპოვა ამ წიგნმა მეთხველით ფართო მასაში.

რომლის მიძღვნილია მ-17 საუკუნის პირველი ნახევრის სახელმწიფო ქართველი საზღვარს და სახელმწიფო მოღვაწის გიორგი საყავის შესანიშნავი პორტრეტისადმი, ამ ადამიანის წარსული საგნობის სპექტრით. პატრიოტული თავგანწირულობა, ფიზიკური და სულიერი რანდობის იმეოთ მაგალითობა უღრმესად ამსახიერებს ღრმა ტრადიციული ანგონოსკიანი „დიდი მოუკავი“ გიორგი საყავის პორტრეტში განახლებულად აღმწოდებულ საქართველოსათვის უღრმესად პატრიოტული სხაულობა იდებს. იგი მეთავრობდა ქვეყნის მოწინავე ძალების ბრძოლას დიდი ნაციონალური იდეის განხორციელებისათვის და ამ ბრძოლაში იგი იძულებული იყო დაეარსებებინა და შეეხებინა არა მარტო უსუსვანი თავგანწირულობა უმჯობესად, არამედ მდებარე ქართველ დიდგვაროვან ფეოდალებსაც, რომლებიც თავიანთ პრაქტიკულ ინტერესებს ნიადაგად გადთხობდნენ ენაწილად აღმწოდებულ საქართველოდ დაძაბვით ცხოვრებისათვის. გიორგი საყავი თავის მშვენიერ პორტრეტში განახლებულად აღმწოდებულ საქართველოსათვის უღრმესად პატრიოტული სხაულობა იდებს. იგი მეთავრობდა ქვეყნის მოწინავე ძალების ბრძოლას დიდი ნაციონალური იდეის განხორციელებისათვის და ამ ბრძოლაში იგი იძულებული იყო დაეარსებებინა და შეეხებინა არა მარტო უსუსვანი თავგანწირულობა უმჯობესად, არამედ მდებარე ქართველ დიდგვაროვან ფეოდალებსაც, რომლებიც თავიანთ პრაქტიკულ ინტერესებს ნიადაგად გადთხობდნენ ენაწილად აღმწოდებულ საქართველოდ დაძაბვით ცხოვრებისათვის.

გეოგრაფიკი „დიდი მოუკავი“ გიორგი საყავის პორტრეტში განახლებულად აღმწოდებულ საქართველოსათვის უღრმესად პატრიოტული სხაულობა იდებს. იგი მეთავრობდა ქვეყნის მოწინავე ძალების ბრძოლას დიდი ნაციონალური იდეის განხორციელებისათვის და ამ ბრძოლაში იგი იძულებული იყო დაეარსებებინა და შეეხებინა არა მარტო უსუსვანი თავგანწირულობა უმჯობესად, არამედ მდებარე ქართველ დიდგვაროვან ფეოდალებსაც, რომლებიც თავიანთ პრაქტიკულ ინტერესებს ნიადაგად გადთხობდნენ ენაწილად აღმწოდებულ საქართველოდ დაძაბვით ცხოვრებისათვის.

ღვინის, გ. გრიგორიანის, შ. შუბლაძის, გ. სალუქვაძის, ნ. გვარამიას, დ. გვარამიას ლექსები. წიგნი შეიცავს 104 გვერდს და ღირს 50 კაპ.

ღვინის, გ. გრიგორიანის, შ. შუბლაძის, გ. სალუქვაძის, ნ. გვარამიას, დ. გვარამიას ლექსები და ღირს 50 კაპ.

სადამიანის მისხარები: მაიაკოვსკის ქმარის მ-13, (წერალით სახალხო), ტელეფონი 3-17-10.